

ВЛАДАН БАЈЧЕТА, рођен 1985. у Босанској Крупи, БиХ. Завршио је српску и општу књижевност на Филолошком факултету у Београду, где је мастерирао („Проза Стевана Раичковића”) и докторирао („Књижевно дјело Борислава Михајловића Михиза”, 2015). Бави се српском књижевношћу XX века, тј. српском савременом прозом.

АЛЕН БЕШИЋ, рођен 1975. у Бихаћу, БиХ. Пише поезију, књижевну критику и есеје, преводи с енглеског (Џин Рис, Џамејка Кинкејд, Ени Пру, Џојс Керол Оутс, Божидар Језерник, Џон Фаулс, Кетрин Бејкер, Џон Ралстон Сол, Брус Четвин, Тони Холанд, Дерек Волкот, Тецу Кол итд.). Књиге песама: *У филиџрану рез*, 1998; *Начин дима*, 2004; *Голо срце*, 2012; *Хроника сивница* (избор), 2014. Књиге есеја и критика: *Лавиринтни читања*, 2006; *Нејоновљиви образаи*, 2012.

ГОЈКО БОЖОВИЋ, рођен 1972. у Бобову код Пљеваља, Црна Гора. Пише поезију, есеје и књижевну критику, бави се издаваштвом. Књиге песама: *Подземни биоскоп*, 1991; *Душа звери*, 1993; *Песме о стварима*, 1996; *Архипелаг*, 2002; *Елементи*, 2006; *Оближња божанства*, 2012; *Маја*, 2017. Књиге есеја и критика: *Поезија у времену. О српској поезији друге половине 20. века*, 2000; *Месина која волимо. Есеји о српској поезији*, 2009; *Књижевности и дани*, 2018. Оснивач је и главни уредник издавачке куће Архипелаг и Београдског фестивала европске књижевности и потпредседник Српског ПЕН центра. Приредио више антологија.

ПЕР ЈАКОБСЕН, рођен 1935. године, дански лингвиста, лексикограф, историчар и тумач књижевности, преводилац. Завршио је славистичке студије на Универзитету у Копенхагену, на ком је оснивао Катедру за српскохрватски језик и књижевност. Ради на продубљивању скандинавско-јужнословенских културних веза, први је преводилац дела Иве Андрића на дански, а познати су и његови преводи Мирослава Крлеже, Александра Тишме, Миодрага Булатовића, Ранка Маринковића, Дубравке Угрешић и др. Од 1988. је инострани члан САНУ (Одељење језика и књижевности). Аутор је значајних дела историје српске и хрватске књижевности: *Litteraturen i Jugoslavien I: Kroatisk litteratur 1800–1945*, 1988;

Litteraturen i Jugoslavien I: Serbisk litteratur 1770–1945, 1989; *Dansk serbo-kroatisk ordbog* (Данско-српскохрватски рјечник, 1994, 1996); *Serbokroatisk dansk ordbog* (Српскохрватско-дански рјечник, 1997), као и уредник више зборника.

АЛЕКСАНДАР Б. ЛАКОВИЋ, рођен 1955. у Пећи. Пише поезију, прозу, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *Ноћи*, 1992; *Заседа*, 1994; *Повраћајак у Хиландар*, 1996; *Дрво слепог заврана*, 1997; *Док нам кров прокишињава*, 1999; *Ко да нам враћи лица усјуи изгубљена* (избор), 2004; *Нећеш у јесму*, 2011; *Силазак анђела – њокосовски циклус*, 2015; *Ко да нам враћи лица усјуи изгубљена* (избор и нове песме), 2015; *Гласови неба под земљом*, 2016. Роман: *Кад куће нисмо закључавали*, 2017. Студије: *Од шопема до сродника: митолошки свей Словена у српској књижевности*, 2000; *Хиландарски јујојиси*, 2002; *Токови ван шокова – аушенички јеснички јосјуици у савременој српској поезији*, 2004; *Језикотворци – зонгоризам у српској поезији*, 2006; *Дневник речи – есеји и прикази српске јесничке јродукције 2006–2007*, 2008; *Дневник часова – есеји и прикази српске јесничке јродукције 2008–2009*, 2011; *Ђорђе Марковић Кодер – језик и мит*, 2013; *Дневник стихова – есеји и прикази српске јесничке јродукције 2010–2012*, 2014; *Дневник песама – прикази и есеји српске јесничке јродукције 2013–2015*, 2016.

МИЛИЦА МАРКИЋ, рођена 1966. у Београду. Дипломирала на Катедри за полонистику Филолошког факултета у Београду. Преводи пољску прозу, поезију и есејистику, приређује речнике и приручнике. Ангажује се на популарисању савремене пољске књижевности, освежавању превода пољских класика и успостављању мостова између српских и пољских писаца. Објављени преводи: Мануела Гретковска, *Ми смо емигранти*, 2002; Олга Токарчук, *У шопрази за књигом*, 2001; *Дневна кућа, ноћна кућа*, 2002; *Свирка на много бубњева*, 2004; *Беџуни*, 2010; *Памтљивек и друга доба*, 2013; *Вуци своје рало по косицима мршвих*, 2014; *Књиге Јаковљеве*, 2017; Хенрик Сјенкјевич, *У јусици и јрашуми*, 2003; Папа Јован Павле II (Карол Војтила), *Римски шријих*, 2003; *Сећање и иденитијет*, 2008; *Љубав и одговорност*, 2013; Анджеј Стасјук, *На јују за Бабадаг*, 2009; Анджеј Бурса, *Како сам убио своју шешку*, 2010; *Целај без маске*, 2016; Витолд Гомбрович, *Порнографија*, 2011; *Трансатлантшик*, 2013; *Наша еројска драма*, 2013; Кшиштоф Варга, *Гулаш од шурул шиче*, 2012; *Алеја независности*, 2015; Анджеј Сапковски, *Вашрено кришење*, 2012; *Време презира*, 2012; *Крв вилењака*, 2012; Пјотр Пјотровски, *Кришчки музеј*, 2013; Бруно Шулиц, *Саншоријум у сенци јешчаника*, 2015; Даријус Чаја, *Некуда даље, негде друде*, 2016; Ана Августинак, *Без шебе*, 2017. Члан је Удружења књижевних преводаца Србије.

ПРЕДРАГ МАРКОВИЋ, рођен 1955. у Чепуру код Параћина. Књижевник, издавач, уредник и преводилац, пише прозу. Био је председник Народне скупштине Републике Србије (2004–2007) и министар културе (2011–2012). Оснивач и власник издавачке куће Стубови културе од 1993. до 2013. године када је престала да постоји. Објављене књиге: *Морали би доћи насмејани лавови*, 1983; *Ойменосиј душе*, 1989; *Заводник ницијавила*, 2017; *Ковчеж комедијанџи*, 2018.

САЊА МИЛИЋ, рођена 1967. у Београду. Новинар и књижевни критичар, дипломирала је на Филолошком факултету у Београду. Аутор је и уредник радио-емисије „У првих пет – културни догађај недеље” која се емитује од 2002. године. Радила је емисију „Поетски театар” Београда 202, уређивала и водила књижевни програм „Галерије 73”, била аутор и уредник програма „Дијалози” којим се Србија представила на међународним сајмовима књига 2017. године. Ради као помоћник главног и одговорног уредника Радио Београда 2. Интервјује са уметницима и приказе књига објављује у периодици и на програмима Радио-телевизије Србије.

ДАЈАНА МИЛОВАНОВ, рођена 1993. у Бечеју. Тренутно похађа докторске студије на Одсеку за компаративну књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Пише есеје, књижевну књитику, преводи с енглеског, објављује у периодици.

ВЛАДИМИР ОСОЛНИК, рођен 1948. у Љубљани. Књижевни историчар, слависта, новинар и преводилац, дипломирао је 1972. југословенску и општу књижевност на Филолошком факултету у Београду. Од 1987. ради на Одсеку за славистику на Филозофском факултету у Љубљани. Бави истраживањем јужнословенских књижевних и културних веза, а докторирао је 1991. године („*Literarna zgodovina o Petru II Petroviću Njegošu*”). Гл. дела: *Josip Murn-Aleksandrov v besedi in sliki*, 1980; *Petar Petrović Njegoš v besedi in sliki*, 1986; *Историја књижевности о Пејћу Пејћовићу Њеџошу*, 1999; *Literarna zgodovina o Petru II. Petroviću Njegošu*, 2003.

БИЉАНА Т. ПЕТРОВИЋ, рођена 1966. у Лозници. Пише поезију и прозу. Књиге кратких прича: *Снеж на крају једног Хјусионовог филма*, 2002; *Елеонора и анђео*, 2006. Књига поезије: *Парафинска дрвца*, 2016.

ПЕТАР ПИЈАНОВИЋ, рођен 1949. у Каменмосту код Имотског, Хрватска. Пише огледе и студије о новијој српској прози. Објављене књиге: *Поеџика романа Борислава Пекића*, 1991; *Проза Данила Киша*, 1992; *Павић*, 1998; *Поеџика грoијеске: љријoвeдaчка умeјнoсћ Миoдpaђa*

Булаџиовића, 2001; *Наивна љубав – српска ауторска проза за мале људе и велику децу: жанрови и модели*, 2005; *Књижевности и српски језик* (учбеници), 2008, 2010; *Српски културни круж: 1900–1918*, 2012; *Модерна традиција – огледа из српске књижевности*, 2012; *Изазови граничне књижевности*, 2014; *Српска култура 1900–1950*, 2014.

ЗАХАР ПРИЛЕПИН (право име Евгѐний Николаевич Прилѐпин), рођен 1975. у селу Иљинка, у Рјазанској области, Русија. Године 1986. се преселио са породицом у Нижегородску област, а 1999. је дипломирао на Филолошком факултету у Нижњем Новгороду. Руски писац, тумач књижевности и новинар, пише романе, приповетке, есеје, књижевне студије и публицистику, приређује антологије и зборнике. Објављује од 2003. године, добитник тридесетак руских и међународних књижевних награда, а проза му је преведена на 25 језика. Најмлађи је писац чије се дело изучава у званичном програму „Историје руске књижевности XX века“ на руским државним универзитетима. Снимио је шест музичких албума са групом Елефанк и играо у пет филмова. Главни је уредник сајта Слободна штампа, секретар Савеза писаца Русије, водитељ ауторског програма „Часови руског“ на телевизији НТВ. Учествовао је у ратовима у Чеченији и у Донбасу. По убеђењу је национал-бољшевик, члан политичке партије *Дружа Русија*. Гл дела: романи *Патолозије*, *Сањка*, *Црни мајмун*, *Обишљ*, збирке приповедака *Цицеле љуне вруће војке*, *Грех*, *Осмица*, *Седам живоџа*, есеји *Није љуби раји* и документарна проза *Писма из Донбаса* и др. (С. М.)

КЛОДИЈА РАНКИН (CLAUDIA RANKINE), рођена 1963. у Кингстону, Јамајка. Америчка књижевница, објавила је две драме, више есеја и пет књига поезије: *Nothing in Nature is Private*, 1994; *The End of the Alphabet*, 1998; *Plot*, 2001; *Don't Let Me Be Lonely: An American Lyric*, 2004. и *Citizen: An American Lyric*, 2014, за коју је добила бројне награде, између осталих и Награду Националног кружока књижевних критичара. (А. Б.)

ОЛГА ТОКАРЧУК (OLGA TOKARCZUK), рођена 1962. у Сулехову, Пољска. Психолог по професији, спада у ред најистакнутијих савремених пољских прозаиста и есејиста. Једно време живела је у Крајанову, малом планинском месту на југозападу Пољске. Сада живи у Вроцлаву, мада се као вечити путник неспутаног духа ретко када дуже задржава на једном месту. Добитница је више пољских и међународних престижних књижевних награда.

Њен књижевни опус одликује изузетна жанровска разноврсност, на чијој су основи изведене многобројне екранизације и инсценизације (између осталог једна и код нас – позоришна представа *Акваријум* у режији Олге Савић). Ветеранку најпрестижније пољске књижевне награде НИКЕ

(шест пута се наша у финалу, пет пута победила на плебисциту читалаца и два пута освојила награду жирија), Олгу Токарчук слободно можемо назвати заштитним знаком савремене пољске књижевности, једном од најеминентнијих појава данашње европске књижевности и ретким феноменом подударања изванредне рецепције књижевне критике и најширег круга читалаца. Са својим романом *Беџуни* постала је ове године прва добитница Букерове награде међу пољским писцима. Преводи објављени на српском: *У њошрази за књиџом*, 2002; *Дневна кућа, ноћна кућа*, 2002; *Свирка на мноџо бубњева*, 2004; *Беџуни*, 2010; *Памџивек и друџа доба*, 2013; *Књиџе Јаковљеве*, 2017. (М. М.)

ДАМЈАН ЂУЛАФИЋ, рођен 1988. у Беранама, Црна Гора. Правник, бави се научним радом и преводи с енглеског, претежно из области филозофије права. Објављена књига: *Манасџир Ђурђеви Сџујови – књижевно-исџоријска сџоменица* (коаутор В. Ђулафић), 2013. Живи и ради у Беранама.

ИВАН ЦВЕТАНОВИЋ, рођен 1958. у Нишу. Завршио Правни факултет у Нишу (1983), а магистрирао (1993) и докторирао (2002) на славестици на Универзитету Илиноис у Чикагу, у САД. Пише поезију, прозу, есеје, драме и научне радове, и преводи с енглеског. Приредио је више антологија. Књиге песама: *Покреџине сџејенице*, 1983; *Расџеће круџа*, 1989; *Боја даљине*, 1997; *Расџеће круџа* (избор), 2016. Књига прича: *Црна куџија*, 1996. Монографије: *The Search for The Mythical State of Innocence*, 2006; *In Fieri – оџледи о сџишлу*, 2012; *Pre Adam as the Primal Ancestor*, 2017; *Уџицај масовних медија на сџишл јавноџ џовора*, 2018.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ